

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 września 2014 r.

DOLiS/DEC-881/14/70361,70362

dot.:

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana L.P., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Prokuraturę Rejonową W., w tym na udostępnienie przez Prokuraturę danych osobowych dotyczących jego stanu zdrowia w przygotowawczych postępowaniach karnych, w których nie wydano opinii lub nie złożono zaświadczenia o jego stanie zdrowia,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana L.P., zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Prokuraturę Rejonową W., zwaną dalej Prokuraturą, w tym na udostępnienie przez Prokuraturę danych osobowych dotyczących jego stanu zdrowia w przygotowawczych postępowaniach karnych, w których nie wydano opinii lub nie złożono zaświadczenia o jego stanie zdrowia.

W przedmiotowej sprawie Skarżący wniosł o cyt.: „1. zakazanie rozpowszechniania przez Prokuratorów Prokuratury Rejonowej W., danych dotyczących mojego [Skarżącego] stanu zdrowia w postępowaniach karnych przygotowawczych, w których nie wydano opinii lub nie złożono zaświadczenia o stanie mojego [Skarżącego] zdrowia, a które to dane z innych postępowań przygotowawczych wskazanej jednostki prokuratorskiej wykorzystane są nagminnie przez prokuratorów w innych postępowaniach, w których oficjalnie takowej wiedzy prokuratorzy mieć nie powinni; 2. zobligowanie Prokuratorów Prokuratury Rejonowej W. do używania dokumentów procesowych na temat mojego [Skarżącego] stanu zdrowia, wytworzonych na potrzeby konkretnego postępowania i nie używanie opinii biegłych sądowych z dnia [...].01.2011r. oraz z dnia [...].06.2011r. do celów innych aniżeli na potrzeby postępowania, w którym opinie zostały wydane;

3. zakazanie rozpowszechniania w postępowaniach karnych przez Prokuratorów Prokuratury Rejonowej W. danych dotyczących mojego [Skarżącego] stanu zdrowia nieprawdziwych w treści, jakobym był osobą chorą psychicznie, co w świetle opinii biegłego sądowego z dnia [...].11.2011r. jest informacją fałszywą. 4. zakazanie Prokuratorom Prokuratury Rejonowej W. szafowania danymi mojego [Skarżącego] stanu zdrowia i posługiwania się w postępowaniach karnych opiniami biegłych sądowych dotyczących mojej [Skarżącego] osoby z dnia [...].01.2011r. i z dnia [...].06.2011r., które to opinie wydane zostały na potrzeby konkretnych postępowań a nie celem ich używania przez wskazaną Prokuraturę uniwersalnie do każdego postępowania prowadzonego przez daną jednostkę prokuratury a toczącego się z moim [Skarżącego] udziałem”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, co następuje.

- 1) Prokuratura przeprowadziła postępowanie w sprawie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Skarżącego, o czyny z art. 234 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – dalej Kk., złożonego przez Spółdzielnię Mieszkaniową W. (sygn. akt [...]).
- 2) W ramach ww. postępowania ustalono, że do dnia [...] grudnia 2010 r. Prokuratura prowadziła postępowania z zawiadomienia Skarżącego dotyczące pracowników Spółdzielni Mieszkaniowej W. oraz pracowników jego administracji Osiedla G., m. in. Pod sygnaturami: [...], [...] i [...]. Ww. postępowania zostały zakończone prawomocnymi postanowieniami o odmowie wszczęcia dochodzenia lub śledztwa, postanowieniami o umorzeniu dochodzenia lub śledztwa, jak również były przekazane do dalszego prowadzenia do innych jednostek Prokuratury.
- 3) Jak wskazała Prokuratura w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych cyt.: „Z uwagi na konieczność wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności popełnienia czynów z art. 234 § 1 kk W ramach dochodzenia o sygn. akt [...] niezbędne było dokonanie – na podstawie art. 207 § 1 kpk – oględzin akt postępowań prowadzonych uprzednio na skutek zawiadomienia pana L.P., które dotyczyły pracowników pokrzywdzonej spółdzielni. W toku czynności dokonano również oględzin akt postępowania o sygn. [...], w ramach którego wydano opinię sądowo-psychiatryczną w sprawie pana L.P., który był w tamtejszej sprawie podejrzany o popełnienie czynów z art. 234 kk w zb. z art. 212 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. (...) Zebrane w ten sposób informacje były podstawą do wydania merytorycznej decyzji w sprawie o sygn. akt [...], która została zakończona postanowieniem z dnia [...] czerwca 2011 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o czyny z art. 234 kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 6 kpk”.
- 4) Kwestia przetwarzania przez ww. Spółdzielnię sensytywnych danych osobowych Skarżącego była przedmiotem postępowania toczącego się w Prokuraturze pod sygn. akt [...] i zostało zakończone postanowieniem z dnia [...] października 2012 r. o odmowie wszczęcia postępowania.
- 5) Skarżący pismem z dnia [...] lipca 2013 r. wniósł ponadto o cyt.: „(...) zobligowanie Prokuratury Rejonowej W. do nie przekazywania dokumentów procesowych dla Prokuratury Rejonowej Ś. (...) dla Prokuratury Rejonowej Ź. (...) dla Prokuratury Rejonowej Śr. (...) dla Prokuratury Rejonowej

w C. fałszywych danych dotyczących mojego [Skarżącego] stanu zdrowia w postępowaniach karnych przygotowawczych, w których oficjalnie takowej wiedzy prokuratorzy tej prokuratury mieć nie powinni (...).”

- 6) Odnosząc się do powyższych zarzutów Prokuratura wskazała, iż cyt.: „Jak ustalono, postępowanie [...] prowadzone przez Prokuraturę Rejonową Ś. dotyczyło wcześniej prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową Ż. pod. Sygn. akt [...] i z posiadanych informacji nie wynika, aby tut. Prokuratura przetwarzała w ich zakresie dane osobowe Pana L.P. Ponadto tut. Prokuratura nie dysponuje informacjami na temat podstawy prawnej i celu udostępnienia danych osobowych Pana L.P. na rzecz prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w C. postępowania o sygn. [...] Z uwagi na powyższe, w celu uzyskania przedmiotowych informacji, konieczne wydaje się wystąpienie z żądaniem udzielenia wyjaśnień do wskazanych wyżej jednostek Prokuratury”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej również ustawą, definiuje przetwarzanie danych osobowych jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2). Zasadniczym warunkiem dopuszczalności każdej czynności mieszczącej się w pojęciu przetwarzania danych osobowych, w tym także ich udostępnienia, czy pozyskania jest spełnienie którejkolwiek z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy (w odniesieniu do tzw. danych osobowych zwykłych - tj. nienależących do żadnej z kategorii wymienionych w art. 27 ust 1 ustawy) bądź w art. 27 ust. 2 ustawy (w odniesieniu do tzw. danych sensytywnych – wymienionych enumeratywnie w art. 27 ust. 1 ustawy). Art. 27 ust. 1 ustawy zalicza do kategorii danych sensytywnych w szczególności dane o stanie zdrowia, jak też dane dotyczące skazań, orzeczeń o ukaraniu, mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy zezwala w szczególności na przetwarzanie danych osobowych zwykłych wówczas, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Z kolei art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy dopuszcza przetwarzanie danych osobowych należących do kategorii wymienionych w art. 27 ust. 1 ustawy- czyniąc w ten sposób odstępstwo od generalnej zasady niedopuszczalności przetwarzania tego rodzaju informacji statuowanej w art. 27 ust. 1 ustawy - gdy przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy wskazać należy, że kwestionowane przez Skarżącego działania Prokuratury miały za przedmiot jego dane osobowe szczególnie chronione (dane osobowe sensytywne) w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Dane osobowe Skarżącego to dane objęte aktami prowadzonych przez Prokuraturę postępowań zawiadomień Skarżącego lub przeciwko Skarżącemu, w szczególności dane utrwalone w aktach prowadzonych przez Prokuraturę postępowań, jak i opinii biegłych z dnia [...] stycznia 2011 r. oraz [...] czerwca 2011 r. W tym sensie są to więc dane osobowe dotyczące

„stanu zdrowia” oraz „innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym” w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Dane te zostały następnie włączone w celach dowodowych w poczet akt postępowania prowadzonego przez Prokuraturę (sygn. akt [...]) zachowując omawiany status.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kwestionowane działania Prokuratury, mające za przedmiot dane osobowe Skarżącego, znajdowały oparcie w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Art. 15 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r., Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), zwanej dalej Kpk, zobowiązuje wszystkie instytucje państwowe i samorządowe, w zakresie ich działania, do udzielania pomocy organom prowadzącym postępowanie karne w terminie wyznaczonym przez te organy. Niedopełnienie powyższego obowiązku może skutkować nałożeniem na zobowiązanego porządkowej kary pieniężnej. W literaturze przedmiotu zwraca się uwagę, że cyt.: „(...) ustawa nie reglamentuje formy wezwania do udzielenia pomocy (...)”, w związku z czym - mając na uwadze ww. zagrożenie karą w przypadku nie wywiązania się z obowiązku je udzielenia - postuluje się, aby cyt.; „(...) przybierało ono formę pisemną (...)” (J. Grajewski, L.K. Paprzycki, S. Steinborn „Kodeks postępowania karnego. Komentarz” Tom I LEX 2010).

Ponadto należy wskazać na treść art. 207 § 1 Kpk, który stanowi, iż w razie potrzeby dokonuje się oględzin miejsca, osoby lub rzeczy. W związku z powyższym, nie sposób odmówić legalności dokonania oględzin akt innych postępowań w celach dowodowych dla potrzeb toczącego się postępowania. Do włączenia materiału dowodowego znajdującego się w aktach innej sprawy konieczne jest nie tylko sporządzenie protokołu ich oględzin, ale również co najmniej sporządzenie potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii tych akt.

W myśl art. 167 Kpk dowody przeprowadza się na wniosek stron, podmiotu określonego w art. 416 albo z urzędu. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu cyt.: „(...) przepis art. 167 jest przejawem obowiązywania w polskim procesie karnym zasady kontradyktoryjności z elementami oficjalności (działania sądu z urzędu). Sąd może wprowadzić do postępowania dowód niezależnie od stron i *quasi*-stron, a nawet wbrew ich woli (...) Kodeks nie zna przy tym zamkniętego kręgu źródeł czy środków dowodowych, normuje jedynie szczegółowo kilka najistotniejszych (rozd. 20-24, a także np. art. 173 czy 393). Dowodem może być zatem również inne źródło czy środek, o ile nie byłoby to sprzeczne z zakazami płynącymi z kodeksu, np. taśma filmowa czy wideo spoza procesu, fotografia, wyniki różnych badań kryminalistycznych itd. (...)” (T. Grzegorzczak. „Kodeks postępowania karnego. Komentarz” Zakamycze 2003).

W świetle powołanych unormowań Prokuratura była uprawniona – w sytuacji, gdy zostało to uznane za istotne ze względów dowodowych – do pozyskania z prowadzonych przez siebie wcześniej postępowań kwestionowanych danych osobowych Skarżącego. Działanie to było tym samym zgodne z art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Jednocześnie podkreślić należy, iż udostępnienie Spółdzielni Mieszkaniowej W. danych osobowych Skarżącego o jego stanie zdrowia zawartych w postanowieniu Prokuratury z dnia [...] czerwca 2011 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o czyny z art. 234 Kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 6 Kpk (sygn. akt [...]) odbyło się zgodnie z przepisami prawa, zaś zebrane informacje w toku prowadzonego postępowania dowody

z oględzin akt innych postępowań były podstawą do wydania przez Prokuraturę merytorycznej decyzji w sprawie.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że organ do spraw ochrony danych osobowych nie posiada możliwości kontrolowania działań jakichkolwiek organów w przedmiocie stosowania przez nie przepisów ww. ustawy Kodeks postępowania karnego, o czym stanowi także treść wyroku Naczelnego Sąd Administracyjny z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00), zgodnie z którą „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”. W związku z tym, wskazać należy, iż Generalny Inspektor dokonał jedynie oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Prokuraturę.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.